

Opinnäytetyö (AMK)

Finanssipalvelut

12/2024

Atte Huusko

Taloudellisesti riippumattomaksi osinkosijoittamalla

Opinnäytetyö (AMK) | Tiivistelmä

Turun ammattikorkeakoulu

Finanssipalvelut

2024 | 46 sivua

Atte Huusko

Taloudellisesti riippumattomaksi osinkosijoittamalla

Opinnäytetyön tavoitteena oli selvittää, onko keskituloisen suomalaisen mahdollista saavuttaa taloudellinen riippumattomuus 25 vuodessa sijoittamalla ainostaan osinkoa maksaviin yrityksiin. Taloudellinen riippumattomuus määriteltiin saavutetuksi, kun henkilön osingoista saamat passiiviset tulot kattavat hänen elinkustannuksensa. Työn lähtökohtana olivat väestörakenteen muutokset ja eläkejärjestelmän haasteet, jotka ovat lisänneet taloudellisen riippumattomuuden houkuttelevuutta.

Tutkimuksessa hyödynnettiin kvantitatiivista menetelmää, jossa selvitettiin kuukausittaiset säästämismahdollisuudet keskimääräisen palkkatason ja erilaisten viitebudjettien avulla määritettyjen kulutusmenojen perusteella. Sijoitussalkun kehitystä 25 vuoden aikana mallinnettiin hyödyntäen S&P 500 -Divident Aristocrats- indeksin historiallisia keskiarvoja muun muassa osinkotuoton, osinkojen kasvuvauhdin ja osakekurssien arvonnousun suhteen.

Tutkimuksen tulokset osoittivat, että taloudellisen riippumattomuuden saavuttaminen osinkosijoittamisen avulla on mahdollista 25 vuodessa, mikäli henkilön säästämisaste on riittävä ja sijoitukset kohdistuvat jatkuvasti osinkojaan kasvattaviin yrityksiin. Tuloksista voidaan päätellä myös, että pitkäjänteinen osinkosijoittaminen ja erityisesti osinkoaristokraattien hyödyntäminen on varteenotettava keino passiivisen tulon rakentamiseen ja taloudellisen itsenäisyyden saavuttamiseen. Sijoitussalkun laajempi diversifioiminen on kuitenkin suositeltavaa.

Asiasanat:

Eläkesäästäminen, osakesijoittaminen, osingot

Bachelor's Thesis

Turku University of Applied Sciences

Financial Services

2024 | 46 pages

Atte Huusko

Financial independency through dividend investing

The aim of the thesis was to determine whether it is possible for a middle-income Finnish individual to achieve financial independence within 25 years by investing exclusively in dividend-paying companies. Financial independence was defined as having passive income from dividends cover one's living expenses. The study was motivated by demographic changes and challenges in the pension system which have increased the appeal of financial independence.

The research utilized a quantitative method to analyze monthly savings potential based on the average income level and consumption expenditures defined by various reference budgets. The development of an investment portfolio over 25 years was modeled using historical averages of the S&P 500 Dividend Aristocrats index, including metrics such as dividend yield, dividend growth rate, and stock price appreciation.

The results showed that achieving financial independence through dividend investing is possible within 25 years, provided that the individual's savings rate is sufficient and investments consistently target companies with growing dividends. The findings also suggest that long-term dividend investing, particularly leveraging Dividend Aristocrats, is a viable method for building passive income and achieving financial independence. However, broader diversification of the investment portfolio is recommended.

Key words:

Pension savings, stock investing, dividends

Sisältö

Sisällysluettelo

1 JOHDANTO	6
2 VAURASTUMINEN	7
2.1 SÄÄSTÄMINEN.....	7
2.2 MISSÄ MENEERAJA SÄÄSTÄMISEN JA SIOITTAMISEN VÄLILLÄ?.....	8
3 SIOITTAMINEN	10
3.1 KORKOKOROLLE.....	10
3.2 RISKI JA TUOTTO.....	10
3.3 DIVERSIFIOINTI.....	11
4 OSINKOSIOITTAMINEN	14
4.1 OSINGOISTA.....	14
4.2 GORDONIN KAAVA.....	15
4.3 OSINKOIHIN LIITTYVIÄ TUNNUSLUKUJA.....	16
4.4 OSINKOARISTOKRAATIT.....	18
5 KUUKAUSISIOITUSSUMMAN JA TAVOITELTAVAN OSINKOTUOTON MÄÄRITTÄMINEN	19
5.1 KUUKAUSITULOJEN MÄÄRITTÄMINEN.....	19
5.2 KULUTUSMENOJEN MÄÄRITTÄMINEN.....	22
5.3 VIITEBUDJETIT.....	25
5.4 KUUKAUSISIOITUSSUMMA.....	28
5.5 TARVITTAVAN KUUKAUSITTAISEN OSINKOTUOTON MÄÄRITYS.....	28
6 SIOITUSSUUNNITELMA	30
6.1 OSINKOARISTOKRAATTIEN TARKASTELU.....	31
7 TULOJEN LASKEMINEN	37
8 POHDINTA	41
8.1 SÄÄSTÄMISASTE.....	42
8.2 VIITEBUDJETIT.....	42
8.3 SIOITUSSUUNNITELMA.....	43
8.4 YHTEENVETO.....	43

1 Johdanto

Yhdysvalloissa 1990-luvulla alkunsa saanut FIRETYS (Financial Independence Retire Early) eli taloudellisen riippumattomuuden tavoittelu ja aikainen eläköityminen on vaihtoehtoinen elämäntapa, joka on saavuttanut yhä suurempaa suosiota viime vuosina. Useimmille taloudellinen riippumattomuus tarkoittaa tilannetta, jossa henkilö ei ole enää riippuvainen päivätyöstä, vaan pystyy elättämään itsensä erilaisten passiivisten tulonlähteiden, sijoitusten ja säästöjen avulla. Tämä ei välttämättä tarkoita päivätyön lopettamista, vaan vapautta valita, mihin aikansa käyttää.

Suomessa ilmiön kasvavaa suosiota ovat osaltaan lisänneet huolet eläkejärjestelmän kestävydestä, erityisesti väestön ikääntymisen ja heikkenevän huoltosuhteen aiheuttamien paineiden myötä (Terveys ja hyvinvoinnin laitos, 2023). Suurten ikäluokkien eläköityessä ja syntyvyyden laskiessa eläkeikää on nostettu, mikä on kannustanut nuoria tavoittelemaan taloudellista riippumattomuutta mahdollistaakseen eläköitymisen omilla ehdoillaan ja taatakseen tulojen riittävyden Suomen eläkejärjestelmän haasteista huolimatta.

Taloudellisen riippumattomuuden saavuttamiseen on useita strategioita, mutta keskeisenä periaatteena on huomattava säästäminen ja varojen sijoittaminen. Tässä opinnäytetyössä keskitytään taloudellisen riippumattomuuden saavuttamiseen osingoista saatavien passiivisten tulojen avulla ja vielä tarkemmin; onko taloudellisen riippumattomuuden saavuttaminen osinkojen avulla realistista 25 vuodessa?

2 Vaurastuminen

Vaurauden saavuttamiseen ei ole vain yhtä tiettyä tapaa eikä yksiselitteisiä ohjeita varallisuuden tehokkaaseen kartuttamiseen ole mahdollista antaa (Järvinen, Parviainen 2012, 13). Prosessi alkaa omien taloudellisten lähtökohtien kartoittamisesta ja realistisen, huolellisesti laaditun säästö- ja sijoitussuunnitelman laatimisesta (Pesonen 2013, 28).

2.1 Säästäminen

Rahan säästäminen tarkoittaa sitä, että laittaa ylimääräistä rahaa sivuun ilman kummempia tuottotavoitteita esimerkiksi mahdollisten tulevaisuuden kulujen varalle (Pesonen 2013, 10). Säästäjä pyrkii pitämään rahansa sellaisessa kohteessa, jossa pystyy minimoimaan kertyneiden varojen menettämisen riskin ja jossa hän uskoo vähintäänkin rahojen säilyttävän ostovoimansa myös tulevaisuudessa (Oksaharju 2012, 17). Jokaisen tulisikin varautua tulevaisuuteen säästämällä edes pieni määrä rahaa. Tällöin yllättävät menot eivät vaaranna kotitalouden taloudellista tasapainoa. Suomessa on kuitenkin huomattava määrä kotitalouksia, joilla ei ole pitkän aikavälin taloudenhallintasuunnitelmaa. Yleisenä ohjenuorana voidaan pitää, että yllättäviä menoja varten tulisi olla säästössä vähintään kolmen kuukauden nettopalkkaa vastaava summa. Mikäli kotitalouden kiinteät menot on huolellisesti budjetoitu, pienempikin hätävarapuskuri voi riittää. Kun säästöjä on riittävästi, on suositeltavaa aloittaa harkitsemaan ylimääräisten varojen sijoittamista. (Pesonen 2013, 7.)

Säästäminen pankkitilille on yleisempi keino vaurastumisen tavoittelemisessa kuin esimerkiksi rahastoihin sijoittaminen (Pesonen 2013, 5). Lisäksi useat ihmiset pitävät pankkitiliä ainoana turvallisena rahojen säilytyspaikkana. Matalat korot tekevät kuitenkin pankkitilille säästämisen usein kannattamattomaksi, sillä inflaatio syö säästöjen reaalista ostovoimaa. Euroopan keskuspankki on asettanut euroalueelle kahden prosentin vuotuisen inflaatiotavoitteen. Eli jos

talletuksista saatava nimellistuotto jää kahteen prosenttiin tai sen alle ja euroopan keskuspankki epäonnistuu inflaatiotavoitteessaan, syö inflaatio alle kahden prosentin nimellistuoton kokonaan ja muuttaa ostovoimaa mittaavan reaalitytuoton negatiiviseksi. (Hultkranz & Masalin 2007, 29-54; Oksaharju 2012, 20.) Ylimääräisiä säästöjä suositellaankin hajautettavaksi erilaisiin sijoituskohteisiin, kuten rahastoihin tai osakkeisiin, jotka tarjoavat tilisäästämistä paremman tuotto-odotuksen pitkällä aikavälillä. Pienempi osa säästöistä kannattaa kuitenkin pitää tulevia menoja varten likvideinä esimerkiksi pankkitilillä, mutta suuremmat summat, joille ei ole lyhyen aikavälin käyttöä, olisi hyvä sijoittaa harkitusti. (Hultkranz & Masalin 2007, 29-54.) Allokoinnin (varojen jakamisen sijoituskohteiden välillä) ensimmäisenä lähtökohtana voidaankin sanoa, että mitä pidempi on sijoitushorisontti sitä kalliimpaa on pitää ylimääräisiä varoja matalakorkoisella tilillä (Puttonen 2001, 50).

2.2 Missä menee raja säästämisen ja sijoittamisen välillä?

Mitä eroa on sitten säästämällä ja sijoittamisella? Mihin vedetään raja näiden kahden välillä? Yhden määritelmän mukaan sijoittamiseksi voidaan laskea tavoitteellinen säästäminen. Yleisesti sijoittamisella tarkoitetaan rahan käyttämistä erilaisten sijoituskohteiden ostoon, hallussapitoon ja myymiseen tavoitteena saada tehtyä ajan myötä sijoitetulla pääomalla tuottoa. Yleisiä sijoituskohteita ovat muun muassa osakkeet, kiinteistöt ja rahastot. (Pesonen 2013, 10.) Sijoittamiseen sisältyy suurempia riskejä kuin säästämiseen, mutta yleensä tuottopotentiaali on myös korkeampi. Päätös säästämisen ja sijoittamisen välillä perustuu yksilön taloudellisiin tavoitteisiin ja siihen, kuinka paljon riskiä on valmis ottamaan. Jos ensisijaisena tavoitteena on turvata tulevaisuus vähäisellä riskillä, voi säästäminen olla sopivampi ratkaisu. Jos taas pyrkii kasvattamaan varallisuuttaan ja hyväksyy suuremmat riskit paremman tuoton toivossa, varojen sijoittaminen saattaa olla säästämistä kannattavampi ratkaisu. Kummallakin vaihtoehdolla on omat etunsa ja haittansa ja oikea valinta riippuu kotitalouden taloudellisista tavoitteista, nykytilanteesta,

riskinsietokyvystä ja sitoutumisesta. (Pesonen 2013, 9-11; Oksaharju 2012, 16-21.)

3 Sijoittaminen

Menestyvä osakesijoittaja ei ole pikajuoksija, vaan maratoonari. Huolellisesti laaditun sijoitussuunnitelman kurinalainen noudattaminen tekee vaurastumisesta realistista ja hyviä sijoitustuottoja tavoitteleva sijoittaja ymmärtää, että suotuisan tuotto-odotuksen vastapainoksi on siedettävä myös hieman riskiä. Kotitalouksien ostovoima kasvaa ajan myötä nopeiten osakkeenomistajana. Historiallisesti tarkasteltuna sijoitusriskin kantaminen on ollut varman päälle säästämistä kannattavampaa. (Oksaharju 2012, 16-21.)

3.1 Korkoa korolle

Säännöllisellä sijoittamisella voi vuosien saatossa saada kerrytettyä korkoa korolle ilmiön ansioista huomattavasti suuremman rahamäärän, kuin on vuosien kuluessa sijoittanut. Sijoittaminen kannattaakin aloittaa mahdollisimman varhain, vaikka käytettävissä olisi vain pieniä summia. Korkea korolle -ilmiö palvelee sijoittajaa siten, että kun säästät rahaa, et ansaitse korkoa ainoastaan talletetulle summalle, vaan myös aiemmin kertyneille koroille. Tämä johtaa siihen, että jokaisen vuoden aikana kertynyt korko kasvaa aikaisempien vuosien tuottojen päälle. Näin säästöt eivät ainoastaan kasva ajan myötä, vaan niiden kasvuvauhti kiihtyy jatkuvasti. Mitä pidempään rahat pysyvät sijoituksissa, sitä suurempi osa kokonaissummasta muodostuu korkotuotosta. (Hultkranz, Masalin 2007, 48-50.)

3.2 Riski ja tuotto

Jokainen rahoitustuote sisältää kaksi olennaista tekijää: riskin ja tuoton. Tuoton määrittäminen on suoraviivaista prosenttilaskentaa, johon harvoin liittyy epäselvyyksiä. Tuotto on selkeästi mitattavissa. Riski puolestaan on monitahoisempi käsite, jota voidaan tarkastella useasta eri näkökulmasta, jopa filosofiselta kannalta. Eri ihmiset arvioivat riskiä eri tavoin. Kaikista määritelmistä huolimatta riski voidaan yleisesti ymmärtää epävarmuutena

tulevan arvon suhteen. (Puttonen 2001, 33.) Sijoittamisessa riskiä ei voida kokonaan poistaa eikä se ole kannattavaakaan, sillä riski ja tuotto kulkevat usein käsi kädessä (Pesonen 2013, 10).

Rahoitusmarkkinoilla riskiä arvioidaan yleisesti volatiliteetin avulla. Volatiliteetti kuvaa sijoituksen arvon vaihtelua keskiarvon ympärillä. Mitä suurempia arvonvaihtelut ovat suhteessa keskimuutokseen, sitä korkeampi on volatiliteetti. Kun salkulla on korkea volatiliteetti, siihen liittyy myös suurempi epävarmuus tuoton suhteen. Alhainen volatiliteetti voi viitata pienempään riskiin, mutta voi myös kertoa esimerkiksi siitä, että osakkeen likviditeetti on niin matala, että siitä voi olla hankala päästä eroon. Alhainen volatiliteetti voi myös kieliä tulevasta romahduksesta. Korkean volatiliteetin omaavan sijoituksen arvo taas heilahtelee voimakkaasti. Sen arvo voi kasvaa merkittävästi, mutta se voi myös kokea suuria laskuja tai jopa romahtaa. Jos halutaan vähentää riskiä, voi valita matalamman volatiliteetin sijoituksia. Korkeaa tuottoa tavoitellessa taas voi valita korkeamman volatiliteetin omaavia sijoituskohteita. Volatiliteetti on siis hintojen vaihtelun mittari, joka kuvastaa myös sijoituksen kokonaisriskiä. (Puttonen 2001, 35.) Hajauttamalla sijoitukset, voi riskiä vähentää, muttei ikinä poistaa kokonaan (Oksaharju 2013, 22).

3.3 Diversifointi

Täysin riskittömiä sijoituksia ei ole olemassa. Tästä huolimatta jotkin sijoitukset pitävät sisällään suurempia riskejä kuin toiset. Yhdeksi sijoitusmaailman vanhimmiksi ja arvokkaimmiksi sanonnoiksi ristitty sanonta kertookin, ettei kaikkia munia kannata laittaa samaan koriin; monipuolisesti erityyppisiä sijoituksia sisältävä sijoitussalkku on turvallisin mahdollinen sijoitus. (Hultkranz & Masalin 2007, 125.) Analyttikot ja salkunhoitajat jaksavatkin jatkuvasti muistuttaa hajauttamisen eli diversifioinnin autuudesta (Puttonen 2001, 35).

Hajauttamisen etu perustuu siihen, että salkun arvopapereiden hinnat eivät liiku täysin samassa tahdissa. Jos arvopaperit ovat negatiivisesti korreloituneita, yhden arvon laskiessa toisen arvo nousee ja päinvastoin. Käytännössä on

haastavaa löytää sellaisia sijoituskohteita, joiden hinnat liikkuvat täysin riippumattomina tai peilikuvina toisistaan. Hajauttamisesta voidaan kuitenkin hyötyä, vaikka arvopapereiden välillä olisi jonkin verran positiivista korrelaatiota. On kuitenkin huomattava, että hajauttamisen hyöty vähenee, kun korrelaatio kasvaa. Täysin positiivisesti korreloituneiden arvopapereiden hinnat liikkuvat samansuuntaisesti, jolloin hajauttaminen ei tuo lisähyötyä. (Puttonen 2001, 35-37.) Käytännössä sijoittajan on sisäistettävä hajauttamisesta se, että omaan osakesalkkuun kannattaa sisällyttää 8-10 eri yhtiön osakkeita. Näiden kohdeyhtiöiden on myös suositeltavaa harjoittaa liiketoimintaa eri maantieteellisillä alueilla ja eri toimialoilla. (Oksaharju 2012, 83.)

Monet suomalaiset ovat viime vuosina alkaneet hajauttaa sijoituksiaan kansainvälisesti. Tämä on järkevää, sillä se voi pienentää sijoitussalkun volatiliteettia. Euroalueelle sijoittaminen on ollut suosittua valuuttariskin välttämiseksi, mutta nykyään Euroopan pörssit liikkuvat yhä yhtenäisemmin, mikä vähentää hajauttamisesta saatavaa hyötyä. Lisäksi valuuttariski on osa kansainvälistä hajautusta ja heikko euro voi vaikuttaa salkkuun negatiivisesti. Tutkimukset osoittavat, että toimialakohtainen hajautus on tullut tärkeämmäksi kuin maakohtainen hajautus. Aiemmat tutkimukset ovat osoittaneet, että eurooppalaisten pörssien välinen korrelaatio on kasvanut merkittävästi 1970-luvulta alkaen ja globaali toimialojen välinen hajauttaminen on tuonut lisähyötyä maakohtaisen hajautuksen rinnalle. Talousalueiden yhdentymisen ja yritystoiminnan globalisoituminen ovat lisänneet maiden välistä korrelaatiota, mikä vähentää kansainvälisen diversifioinnin hyötyjä. Tulevaisuudessa toimialakohtainen hajautus tulee olemaan yhä keskeisempi osa sijoitusstrategioita. (Puttonen 2001, 40-43.)

Optimaalisinta olisi, jos osakkeita voisi ostaa aina, kun hinnat ovat alhaalla ja myydä, kun hinnat ovat korkealla. Valitettavasti on lähes mahdotonta ennustaa milloin hinnat käyvät huipussaan tai ottavat pohjakosketuksen. Tämän takia ajallinen hajauttaminen on erityisen keskeinen periaate sijoittamisessa. Pitkällä tähtäimellä sijoitusten tuotto-odotus on yleensä positiivinen, vaikka sijoitukset aloitettaisiin missä markkinatilanteessa tahansa. Lyhyellä tähtäimellä taas

saattaa olla riski, että sijoittaa huipulla ja markkinoiden laskusta palautuminen voi kestää vuosia. Jos käytettävissä on suurempi summa kuten perintö tai vaikka pidemmän ajan kuluessa kertyneet säästöt, kannattaa harkita pääoman jakamista pienempiin osiin ja sijoittaa ne vähitellen markkinoille muutaman vuoden aikana. Yksinkertaisin tapa toteuttaa ajallinen hajauttaminen on säännöllinen sijoittaminen. Kuukausisijoittamisen juju onkin hyvin yksinkertainen: kun sijoituksia tehdään tasaisin väliajoin, esimerkiksi kuukausittain, ostetaan osakkeita niin markkinoiden nousu- kuin laskukausina. Tämä tasoittaa ostohintaa ajan myötä. (Puttonen 2001, 46-47; Oksaharju 2013, 126-127.)

4 Osinkosijoittaminen

4.1 Osingoista

Osinko on osa yhtiön voitosta, joka jaetaan osakkeenomistajille joko viimeksi kuluneen tilikauden tai aikasempien tilikausien voitoista (Leppiniemi 2002, 97). Osakkeita maksetaan tavallisesti Suomessa kerran vuodessa tilinpäätöksen julkistamisen jälkeen ja Yhdysvalloissa tyypillisesti kvartaaleittain eli neljä kertaa vuodessa (Oksaharju 2012, 110). Osingot lasketaan ja maksetaan osaketta kohden (Leppiniemi 2002, 97).

Osinkosijoittaminen on suosittu strategia, sillä se tarjoaa sijoittajille mahdollisuuden saada tuottoa kahdella eri tavalla: säännöllisinä osinkomaksuina sekä osakkeiden arvon nousun myötä. Tavoitteena on luoda jatkuvaa kassavirtaa, jota voi käyttää joko omien menojen kattamiseen tai uudelleensijoittamiseen. Osinkosijoittamisen yhteydessä törmääkin usein termiin DRIP (Divident Re-Investment Plan), jolla tarkoitetaan osinkojen uudelleensijoittamiseen liittyvää suunnitelmaa. (Lindström & Lindström 2011, 237-239.)

Osingot ovat yksi mahdollinen riskienhallintakeino, sillä ne ovat vähemmän vaihtelevia kuin osakekurssit ja näin ollen myös helpommin ennustettavia. Osingot tarjoavat myös vakaata pohjatuottoa, vaikka osakekurssien kehitystä voi usein olla vaikea ennustaa. Monille sijoittajille osingot ovatkin olennainen osa heidän sijoitusstrategiaansa ja vaikuttavat merkittävästi siihen, minkä yhtiöiden osakkeita he valitsevat. Osingot tarjoavat suojaa inflaatiolta ja kurssiromahduksilta sekä varmistavat kassavirran myös huonoina pörssivuosina, kun taas osakkeista ilman osinkoa saa tuloa vain myydessä ne. Jos sijoittaja tarvitsee käteisvaroja, voi järkevää osakkeen myyntiajankohtaa joutua odottamaan vuosia. Osingot sen sijaan ovat käytettävissä uusiin sijoituksiin, vaikka pörssikurssit olisivatkin matalalla. Yleisesti sellaisia yhtiötä, jotka maksavat säännöllistä ja kasvavaa osinkoa pidetään keskivertoa turvallisempina sijoituskohteina. (Lindström 2007, 181-182.)

4.2 Gordonin kaava

Tarpeeksi pitkällä aikavälillä tarkasteltuna pörssiyhtiön osingonjaon kasvu ja osakkeen pörssikurssin muutokset kulkevat käsi kädessä. Tämä yhteys kasvavien osinkojen ja osakkeen pörssikurssin välillä perustuu amerikkalaisen ekonomisti Myron Gordonin kehittämään malliin:

$$P = \frac{D}{r - g}$$

Gordonin kaavan mukaan liiketoiminnan arvo (P) saadaan laskettua jakamalla yhtiön maksama viimeisin osinko (D) pääoman tuottovaatimuksen (r) ja arvioidun osingon kasvunopeuden (g) erotuksella. Toisin sanoen; mitä suurempi on yrityksen osinkosumman tulevaisuuden kasvuprosentti, sitä korkeammaksi kohoaa yritysarvo. Tällöin sijoittajan keskeisin tehtävä on löytää salkkuunsa osingonkasvattajia. Osinkosijoittamisessa käytetään usein tähän liittyen termiä DGI, jolla tarkoitetaan sijoittamista osinkoan kasvattaviin yrityksiin (Divident Growth Investing). Onkin siis hyvin tärkeää ymmärtää, mitä yritykseltä vaaditaan, jotta yhtiö pystyy korottamaan osinkoan vuosi toisensa jälkeen.

Gordonin kaava osoittaa sen, että on lähes mahdotonta määrittää korkea arvoa liiketoiminnalle, joka on jatkuvasti tappiollista. Sijoittajalle erittäin tärkeää on siis varmistaa, että salkussa olevat yhtiöt tekevät keskimäärin voittoa. Voittojen kertyminen mahdollistaa sekä kasvuinvestoinnit että voittojen jakamisen osakkeenomistajille osinkoina. Osinko voidaan siis käsittää osuudeksi yhtiön tuloksesta. Tämän vuoksi yhtiön osingonmaksupotentiaalin arviointi lähtee liikkeelle siitä, että kohdeyhtiön jatkuvan toiminnan on tuotettava liiketulosta kulujen ja verojen jälkeen. Liiketoiminnan tappiollisuus vastaavasti synnyttää yhtiölle ennemmin tai myöhemmin tarpeen hakea lisärahoitusta omistajien suunnasta. (Oksaharju 2012, 106-107.) Arvosijoittajan toivomuslistan kärjessä onkin yritys, jonka tulos ja osingonjako ovat jatkuvasti nousussa, osinkotuotto korkea ja tuloskehityksen riski kääntyä laskuun pieni (Lindström & Lindström 2011, 237).

On kuitenkin tärkeää huomioida, että mikään yritys ei ole velvollinen maksamaan osinkoja. Vaikka sijoittajalle on yleensä mieluisampi päättää itse voittovarojen käytöstä, moni sijoittaja ostaa myös sellaisten yhtiöiden osakkeita, jotka eivät maksa osinkoja, jos he uskovat, että yrityksen voitot voidaan käyttää tehokkaammin. Yritys voi sijoittaa voitot takaisin liiketoiminnan kasvuun, tavoitteena lisätä pitkän aikavälin tuottoja ja kasvattaa osakkeen arvoa. Esimerkiksi Warren Buffettin yritys Berkshire Hathaway ei ole 1960-luvun jälkeen maksanut osinkoa, mutta tämä ei ole vähentänyt sijoittajien luottamusta yritykseen, sillä harva uskoo voivansa sijoittaa yrityksen voitot tuottoisammin kuin Warren Buffett. (Lindström 2007, 188-189.)

4.3 Osinkoihin liittyviä tunnuslukuja

Lähes kaikki julkisesti noteeratut yhtiöt ovat nykyään määritelleet osinkopolitiikkansa (Lindström & Lindström 2011, 237). Yhtiön osinkopolitiikalla määritellään se, kuinka suuri osa yhtiön voitoista pyritään jakamaan omistajille pitkän aikavälin keskiarvoina. Osingonjakosuhte eli pay-out ratio määritellään prosenttiosuutena osakekohtaisesta tuloksesta. Vuosikymmenten saatossa tavoiteltu prosentuaalinen osingonjakosuhte on yrityksissä noussut, mutta käytännössä se vaihtelee paljon vuosien välillä. Tämä johtuu siitä, että yhtiöt pyrkivät pitämään osingonjakonsa mahdollisimman vakaasti nousevana. Hyvinä vuosina prosentuaalinen tavoite yleensä alitetaan, jotta säästöön jääneet voittovarat on mahdollista käyttää osingonjaon ylläpitämiseksi huonompina vuosina. Osinkoa saatetaan siis jakaa, vaikka yksittäisen tilikauden tulos olisi tappiollinen. (Lindström 2007, 227.)

$$\text{Osingonjakosuhte (\%)} = \frac{\text{osakekohtainen osinko}}{\text{tulos per osake}}$$

(Oksaharju 2012, 110).

Osingonjakosuhte ilmentää yhtiön pääomarakenteeseen liittyvää politiikkaa ja kuvaa, miten yritys jakaa voittonsa: käytetäänkö voittoja osakkeenomistajien palkitsemiseen vai investoidaanko ne yrityksen tulevaisuuden kasvuun. Jos

osingonjakosuhte nousee yli sadan prosentin, se tarkoittaa, että yritys jakaa osakkeenomistajille enemmän kuin se ansaitsee. Tämä ei ole pitkällä aikavälillä kestävä, ellei yritys pysty kasvattamaan tulevaisuudessa voittojaan merkittävästi. Tällöin on tarpeen kysyä, onko yrityksellä selkeitä kasvunäkymiä, vai jaetaanko suuri osa voitosta osakkeenomistajille siksi, että johdolla ei ole kannattavia investointikohteita? Pitkäjänteisen sijoittajan tulisi olla varuillaan, jos yrityksen osinkosuhte ylittää sadan prosentin, sillä silloin liiketoiminta ei todennäköisesti ole kestävällä pohjalla. Jaettaessa suuri osa voitoista osinkoina, ei yritykselle jää varoja liiketoiminnan kehittämiseen. Tämä voi heikentää yrityksen kykyä kasvattaa sen tulosta sekä heikentää sen osingonmaksupotentiaalia tulevaisuudessa. (Oksaharju 2012, 110- 123.)

Toisaalta, mitä pienempi osingonjakosuhte on, sitä enemmän voitosta jätetään yrityksen johdon käytettäväksi investointeihin tai muihin tarpeisiin. Säännölliset ja mahdollisesti kasvavat osingot voivat olla merkki terveestä yrityksestä, sillä osinkojen maksaminen vaatii yritykseltä todellista kassavirtaa. Alhainen osingonjakosuhte voi olla sijoittajalle eduksi, sillä se mahdollistaa enemmän varoja yrityksen kasvuun verrattuna tilanteeseen, jossa suuri osa voitoista jaetaan osinkoina. Sijoittajalle onkin tärkeämpää keskittyä yrityksen pitkän aikavälin osingonkasvumahdollisuuksiin kuin hetkellisesti korkeaan osinkotuottoon. (Oksaharju 2012, 110- 123.)

Kun osingonjakosuhteen vähentää sadasta prosentista, saadaan selville niin sanottu plowpack-ratio, joka kertoo yrityksen yritysjohton käsiin jäävän, kasvuhankkeisiin korvamerkityn tulorahoituksen osuuden. Tulorahoitukseksi kutsutaan rahoituskanavaa, jossa yritys rahoittaa investointejaan suoraan kertyneistä voittovaroista. (Oksaharju 2012, 109-111.)

Osinkotuotolla taas tarkoitetaan arkikielessä yleensä efektiivistä osinkotuottoa. Tämä saadaan suhteuttamalla osakekohtainen osinko yrityksen osakekurssiin. Pörssiyhtiön maksaman osingon suuruutta kannattaa kuitenkin verrata yhtiön liiketoiminnan tulokseen eli osingonjakosuhteseseen eikä yrityksen osakekurssiin eli efektiiviseen osinkotuottoon. (Oksaharju 2012, 111.)

$$\text{Osinkotuotto (\%)} = \frac{\text{Osakekohtainen osinko}}{\text{yhtiön osakekurssi}}$$

(Oksaharju 2012, 111)

4.4 Osinkoaristokraatit

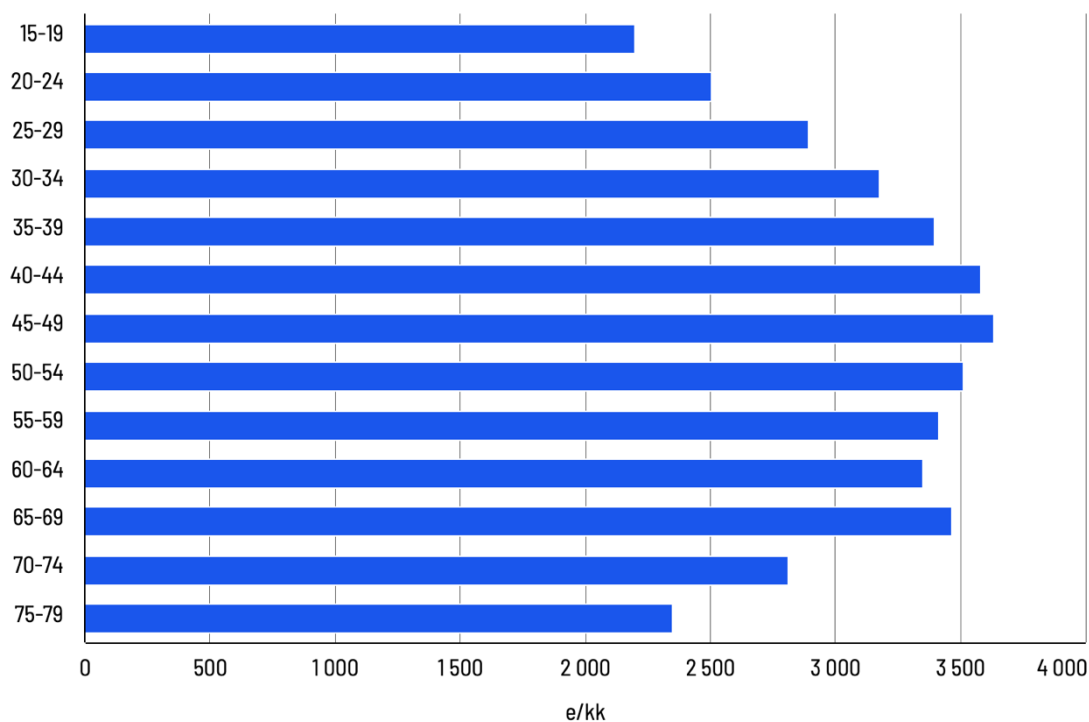
Sijoittajien, jotka keskittyvät yrityksen pitkän aikavälin osingon kasvumahdollisuuksiin, kannattaa harkita sijoittamista niin sanottuihin osinkoaristokraatteihin. Näillä yhtiöillä on vahva historia, sillä ne ovat kuuluneet S&P 500 -indeksiin ja kasvattaneet osinkojaan vähintään 25 vuoden ajan. The Coca-Cola Company on salonkikelpoinen esimerkki tällaisesta yhtiöstä. Vuonna 2011 yritys oli nostanut 50 vuotta putkeen osinkoaan edelliseen vuoteen verrattuna. Kotimaisesta perspektiivistä samanlaiseen suoritukseen kykeneviä yhtiöitä ei löydy. Jos yritys on pystynyt kasvattamaan osinkojaan 50 vuotta, sitä kutsutaan osinkokuninkaaksi. Tällöin myös aiemmin mainittu The Coca-Cola Company kuuluu näihin niin kutsuttuihin osinkokuninkaisiin. Kun markkinat ovat epävakait ja hinnat heiluvat voimakkaasti, osinkoaristokraatit voivat tarjota turvaa, koska ne tuottavat osinkoa myös laskusuhdanteessa. (Oksaharju 2012, 112-116.)

5 Kuukausisijoitussumman ja tavoiteltavan osinkotuoton määrittäminen

Tämän tutkimuksen tavoitteena on määrittää, pystyykö suomessa asuva keskimääräisillä tuloilla elävä miespuolinen henkilö saavuttamaan taloudellisen riippumattomuuden 25:ssä vuodessa sijoittamalla varansa vain osinkoa maksaviin yrityksiin ja sijoittamalla maksetut osingot uudestaan hyödyntäen näin korkoa korolle-ilmiötä. Esimerkkihenkilön oletetaan aloittavan sijoittamisen 25-vuotiaana ja saavuttavan taloudellisen riippumattomuuden 50-vuotiaana. Taloudellinen riippumattomuus määritellään tutkimuksessa niin, että henkilö pystyy kattamaan normaalin elämänsä kulut osingoista saatavilla passiivisilla tuloilla ilman tarvetta tehdä töitä elantonsa turvaamiseksi.

5.1 Kuukausitulojen määrittäminen

Aluksi on määriteltävä keskituloinen suomessa asuva henkilö. Koska tutkimuksessa oletetaan esimerkkihenkilön aloittavan sijoittamisen 25-vuotiaana ja saavuttavan taloudellisen riippumattomuuden 50-vuotiaana, tarkastellaan Tilastokeskuksen (2022) laatimaa kokoaikaisten palkansaajien kokonaisansioiden mediaania ikäryhmittäin ja lasketaan mediaani 25-50-vuotiaan suomalaisen tulotasolle.

Kuva 1: Kokoaikaisten palkansaajien kokonaisansioiden mediaani ikäryhmittäin vuonna 2021 (Tilastokeskus 2022).

Kuvan 1 taulukosta selviää, että mediaaniansiot 25-29 vuotiaille ovat 2897 euroa, 30-34 vuotiaille 3179 euroa, 35-39 vuotiaille 3397 euroa, 40-44 vuotiaille 3582 euroa ja 45-49 vuotiaille 3635 euroa. Lasketaan näistä keskiarvo, jotta saadaan selville mediaanipalkka 25-49 vuotiaalle henkilölle.

$$\frac{2897 \text{ €} + 3179 \text{ €} + 3397 \text{ €} + 3582 \text{ €} + 3635 \text{ €}}{5} = 3338 \text{ €}$$

Koska tutkimuksen oletuksena on, että esimerkkihenkilö sijoittaa säästönsä 50-vuotiaaksi asti ja mediaanipalkan laskemiseen on käytetty ikähaarukkaa 25-49 pyöristetään summa alaspäin 3300 euroon. Tämä siksi, että kuvan 1 taulukosta huomataan, että ikäluokassa 50-54 mediaanitulot laskevat 3531 euroon 3635 eurosta ikäluokassa 45-49. Oletaan siis keskiarvo 25-50-vuotiaan suomalaisen mediaanibruttopalkaksi tässä tutkimuksessa 3300 euroa.

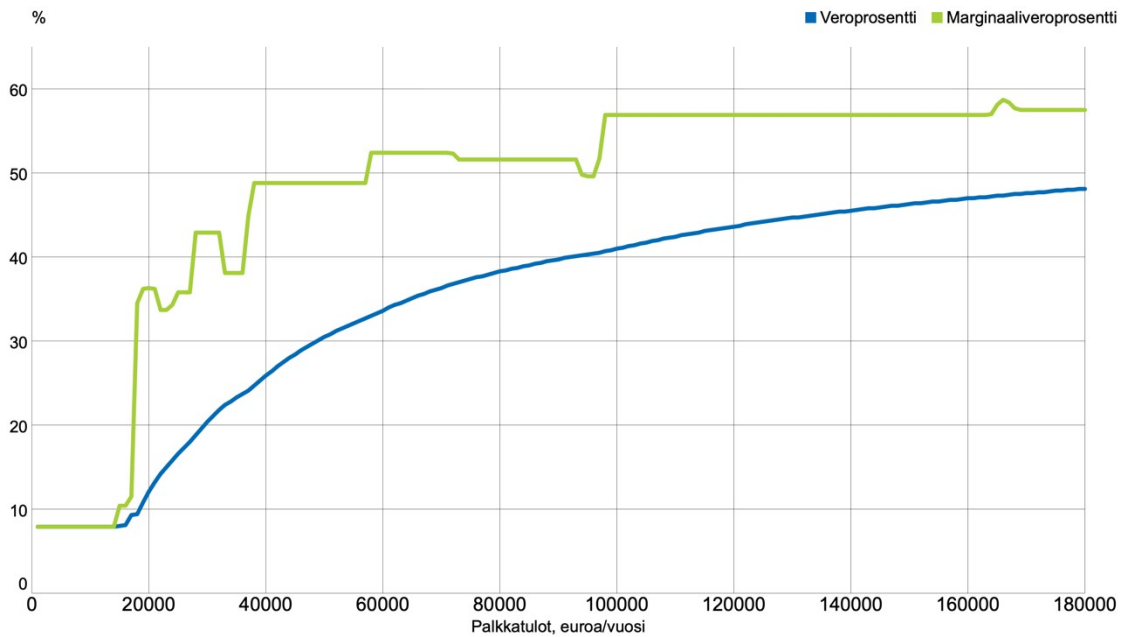
Tutkimukseen valitun sijoittajan keskimääräinen bruttopalkka on siis 3300 euroa kuussa. Tästä tulosta on vähennettävä palkansaajan tuloveroasteen mukaisesti

tuloverot ja veroluonteiset maksut kyseisellä palkkatasolla. Veronmaksajain keskusliiton (2023) laatimasta taulukosta (kuva 2) ja kuvaajasta (kuva 3) selviää veroprosentti 3300 euroa kuussa tienaaavalle henkilölle.

Kokonais-tulo*, €/v	Kk-palkka**, €	Verot ja maksut, €/v	Vero-prosentti	Marginaali-vero***	Nettotulo, €/v
40 000	3 200	10 351	25,9 %	48,8 %	29 649
41 000	3 280	10 839	26,4 %	48,8 %	30 161
42 000	3 360	11 327	27,0 %	48,8 %	30 673
43 000	3 440	11 815	27,5 %	48,8 %	31 185

Kuva 2: Palkansaajan tuloveroprosentti ja marginaaliveroprosentti tulotasoittain vuonna 2024 taulukko (Veronmaksajain Keskusliitto 2023).

Kuvan 2 taulukossa ja kuvan 3 kuvaajassa näkyvät veroprosentit sisältävät verohallinnon perimät tuloverot kuten valtion tuloveron, kunnallisveron, kirkollisveron, yleisradioveron, sairausvakuutuksen sairaanhoito- ja päivärahamaksut sekä palkasta pidätettävät veronluonteiset työntekijän työeläke- ja työttömyysvakuutusmaksut. Kuvan 2 taulukko ja kuvan 3 kuvaaja kuvaavat lopullista verotusta eli ei verokortin mukaista ennakoverotusta. Ne kertovat siis kuinka paljon palkasta jää käteen, kun koko vuoden ansiotulo koostuu palkkatuloista. (Veronmaksajain keskusliitto 2023.)

Kuva 3: Palkansaajan tuloveroprosentti ja marginaaliveroprosentti tulotasoittain vuonna 2024 kuvaaja (Veronmaksajain Keskusliitto 2023).

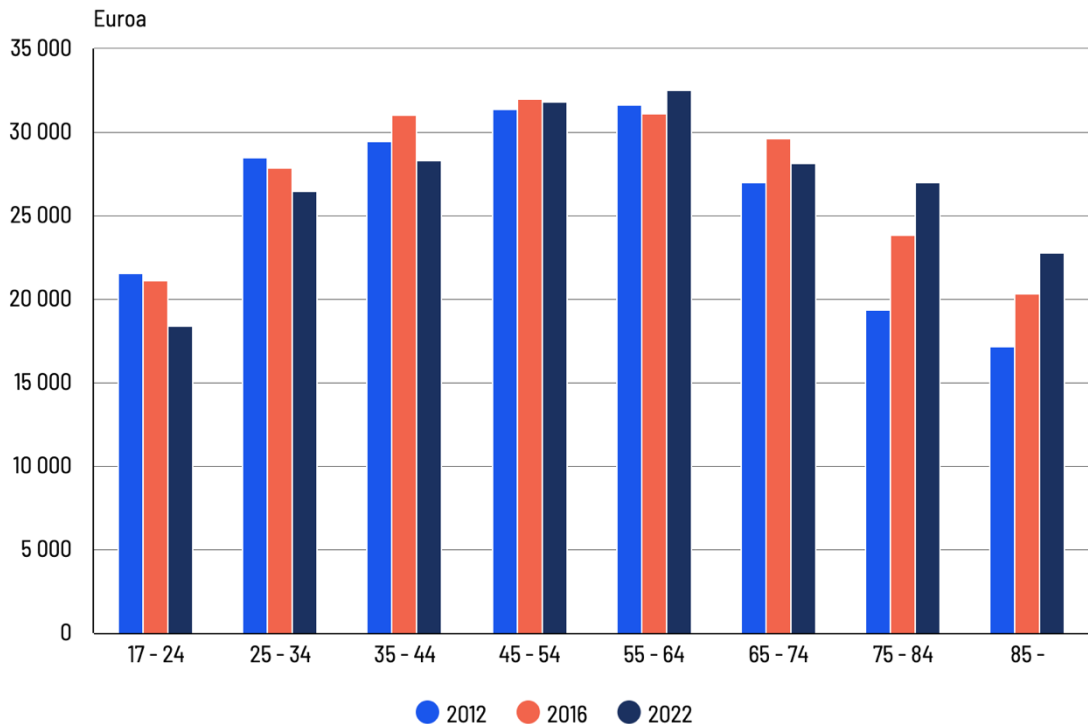
Kuvasta 2 ja 3 huomataan veroprosentin sekä marginaaliveroprosentin kehitys tulojen kasvaessa. Kuvan 2 taulukosta nähdään, että veroprosentti henkilöllä, jonka bruttopalkka on 3300 euroa kuussa on 27,0 %. Lasketaan esimerkkihenkilön nettopalkka.

$$(1 - 0,27) \times 3000 \text{ €} = 2409 \text{ €}$$

Tästä saadaan verojen jälkeen käteen jääväksi summaksi eli nettopalkaksi 2409 euroa kuussa.

5.2 Kulutusmenojen määrittäminen

Nettopalkan selvittämisen jälkeen on vielä selvítettävä, kuinka paljon rahaa keskimääräisellä 25-50-vuotiaalla suomalaisella kuluu rahaa kuukaudessa kulutusmenoihin.

Kuva 4: Kotitalouksien kulutusmenot viitehenkilön iän mukaan vuosina 2012, 2016 ja 2022, euroa/kulutusyksikkö, vuoden 2022 hinnoin (Tilastokeskus 2024).

Kuvassa 4 olevasta Tilastokeskuksen (2024) laatimasta kuvaajasta selviää kotitalouksien kulutusmenot viitehenkilön iän mukaan. Käytetään tässä tutkimuksessa mahdollisimman uutta tietoa ja käytetään kulutusmenoja vuodelta 2022. Koska tutkimuksessa oletetaan henkilön aloittavan sijoittamisen 25-vuotiaana ja pyrkimyksenä on saavuttaa taloudellinen riippumattomuus 25-vuodessa eli 50 vuotiaana, lasketaan kulutusmenojen keskiarvo ikäluokille 25-54 vuonna 2022.

25-34 vuotiaan viitehenkilön kulutusmenot olivat vuonna 2022 keskimäärin 26 513 euroa , 35-44 vuotiaalla viitehenkilöllä keskimäärin 28 343 euroa ja 45-54 vuotiaalla 31 884 euroa. Lasketaan näiden keskiarvo:

$$\frac{26513 \text{ €} + 28343 \text{ €} + 31884 \text{ €}}{3} = 28913,33 \text{ €}$$

Keskimääräisellä 25-54 vuotiaalla suomalaisella menee siis 28 913,33 euroa vuodessa kulutusmenoihin. Jaetaan tämä summa kahdellatoista, jolloin

saadaan keskimääräinen kuukausittainen kulutusmeno 25-54 vuotiaalle vuonna 2022.

$$\frac{28\,913,33 \text{ €}}{12} = 2\,409,44 \text{ €}$$

Keskimääräisellä suomalaisella 25-54-vuotiaalla menee siis keskimäärin 2409,44 euroa kuukaudessa kulutukseen.

Koska tutkimus toteutetaan sillä ajatuksella, että esimerkkihenkilö sijoittaa palkastaan koko verojen ja kulutuksen jälkeen yli jäävän osuuden, vähentämällä kulutukseen menevä osuus keskimääräisen suomalaisen nettopalkasta, saadaan selville kuukausittain sijoituksiin menevä osuus.

Ylläolevista laskelmista saatiin esimerkkihenkilön nettopalkaksi 2400 euroa ja kulutusmenoiksi 2409,44 euroa. Tämä tarkoittaa sitä, että henkilöllä ei jää palkasta säästöön mitään, vaan henkilö päinvastoin velkaantuu 9,44 euroa kuussa. Toisin sanoen säästämisaste jää negatiiviseksi. Säästämisaste on kotitalouksien säästön osuus käytettävissä olevista tuloista (Alma Insights 2024). Jotta tutkimus on mahdollista toteuttaa, on tarpeen selvittää millaisella budjetilla keskiverto 25-50-vuotias suomalainen pystyy kattamaan elämisen kulut niin, että säästöön jää rahaa myös kulujen jälkeen.

5.3 Viitebudjetit

Tarkastellaan Helsingin yliopiston kuluttajatutkimuskeskuksen tekemää tutkimusta, jossa on määritetty elämiselle viitebudjetit eli viitteelliset esimerkkilaskelmat siitä, mitä palveluita ja tavaroita yksilö tarvitsee tullaan toimeen ja pystyäkseen ylläpitämään terveyttään sekä fyysisesti että sosiaalisesti ja lasketaan tämän perusteella esimerkkihenkilön kohtuulliset kulutusmenot.

Esimerkkitaloudet Hyödykeryhmittä, e/kk	Yksin asuva M alle 45 v	Yksin asuva N alle 45 v	Yksin asuva M yli 65 v	Yksin asuva N yli 65 v	Pari, 50v+ työssä	Pari, työssä & eläkk.	Pari, yli 65v eläkkeellä
Ruoka	294	261	205	179	554	458	383
Tietoliikenne ja viihde- elektronikka	65	65	65	65	95	95	95
Kodinkoneet, huonekalut ja muut kestopöydäkkeet	37	37	38	38	49	49	49
Kodin lyhytkestoiset tarvikkeet	7	7	8	8	11	11	11
Vaatteet, kengät, laukut yms.	47	59	42	49	106	101	90
Henkilökohtainen hygienia	28	34	24	31	55	53	52
Terveystarvikkeet, lääkkeet, lääkärikäynnit	23	32	43	43	53	68	83
Vapaa-aika ja harrastukset	48	48	50	50	90	88	89
Sähkö ja vakuutukset	34	34	36	36	53	53	53
Yhteensä, ilman ruokaa, liikkumista ja vuokraa	289	318	307	320	510	517	523
Yhteensä, ilman liikkumista ja vuokraa	583	579	512	499	1064	975	906
Liikkuminen							
Polkupyörä ja varusteet ym.	8	8	8	8	16	16	16
Auto	0	0	0	0	0	0	0
Alueen sisäinen julkinen liikenne	55	55	44	44	110	99	88
Seutulippu (käsittäen myös naapurikuntia)	106	106	-	-	212	150	-
Asuminen (vuokra)	yksio (n. 32 m²)		kaksio (n. 51 m²)			kolmio (n. 73 m²)	
Helsinki	738	738	922	922	1176	1176	1176
Pääkaupunkiseutu (PKS)	733	733	896	896	1128	1128	1128
Yli 100 000 asukasta	594	594	724	724	932	932	932
Muu Suomi (koko maa - PKS)	487	487	605	605	740	740	740
Koko maa, vuokra-as.	571	571	684	684	856	856	856
Yhteensä (alueen sisäinen joukkoliikenne)							
Helsinki	1384	1380	1486	1473	2366	2266	2186
Pääkaupunkiseutu	1379	1375	1460	1447	2318	2218	2137
Yli 100 000 asukasta	1240	1235	1288	1275	2123	2023	1942
Muu Suomi	1133	1129	1169	1156	1930	1830	1749
Koko maa keskim.	1217	1213	1248	1236	2046	1947	1866

Kuva 5: Viitebudjetit yksin asuville ja pareille vuonna 2018, e/kk/kotitalous (Lehtinen & Aalto, Mitä eläminen maksaa - Kohtuullisen minimin viitebudjetin päivitys vuodelle 2018, 2018).

Tilastokeskuksen (2024) mukaan miesten ikä ensimmäisen lapsen syntyessä on keskimäärin 32,1 vuotta ja yhdellä 15–87-vuotiaalla isällä oli vuonna 2022 keskimäärin 2,26 lasta. Tutkimuksen yksinkertaisuuden vuoksi pyöristetään ikä, jolloin mies tulee keskimäärin isäksi 32 vuoteen ja keskimääräinen lapsien lukumäärä kahteen. Oletetaan, että esimerkkihenkilö asuu yhdessä puolisonsa kanssa 25-vuotiaasta 50-vuotiaaksi ja saa ensimmäisen lapsensa 32-vuotiaana. Kuvan 5 viitebudjeteista ei löydy esimerkkiä kotitaloudelle, jossa asuu kaksi alle 50-vuotiasta ihmistä, joten käytetään tutkimuksessa laskettua viitebudjettia kotitaloudelle, jossa asuu 2 työssä käyvää yli 50-vuotiasta ihmistä ja oletetaan esimerkkihenkilön kulujen pysyvän samana siihen asti kunnes hän saa ensimmäisen lapsensa eli 32 ikävuoteen asti. Oletetaan myös esimerkkihenkilön asuvan yli 100 000 asukkaan kaupungissa, muttei pääkaupunkiseudulla, sillä tämä on hintatasoltaan taulukon arvojen mediaani. Tällön kotitalouden budjetiksi saadaan 2123 euroa, josta puolet eli 1061,5 euroa on esimerkkihenkilön viitebudjetti 32 ikävuoteen asti, eli seitsemän vuoden ajan.

Esimerkkitaloudet, Hyödykeryhmittä, e/kk	Yh-perhe, yksi leikki-ikäinen	Yh-perhe, kaksi teini-ikäistä	Pikkulapsiperhe, kaksi lasta	Lapsiperhe, kaksi lasta	Teini-perhe, kaksi lasta	Teini-perhe, kolme lasta
Ruoka	341	619	710	766	942	1115
Tietoliikenne ja viihde-elektronikka	65	104	95	110	142	157
Kodinkoneet, huonekalut ja muut kestävyyskoneet	47	61	65	67	68	76
Kodin lyhyesteiset tarvikkeet	11	15	17	18	19	21
Vaatteet, kengät, laukut yms.	121	196	237	238	241	307
Henkilökohtainen hygienia	42	68	73	73	97	106
Terveystarvikkeet, lääkkeet, lääkärikäynnit	35	43	62	62	70	74
Vapaa-aika ja harrastukset	58	176	95	130	166	220
Sähkö ja vakuutukset	46	55	55	108	108	116
Yhteensä, ilman ruokaa, liikumista ja vuokraa	426	717	699	806	910	1078
Yhteensä, ilman liikumista ja vuokraa	767	1336	1409	1572	1852	2193
Liikkinen						
Polkupyörä ja varusteet ym.	15	25	27	31	33	41
Auto	0	0	450	450	450	450
Alueen sisäinen julkinen liikenne	55	110	55	83	110	138
Seutulippu (käsitän myös naapurikuntia)	106	212	106	159	212	265
Asuminen (vuokra)	kaksio	kolmio (n. 73 m²)		4h+k (n. 92 m²)		
Helsinki	922	1176	1176	1490	1490	1490
Pääkaupunkiseutu (PKS)	896	1128	1128	1426	1426	1426
Yli 100 000 asukasta	724	932	932	1180	1180	1180
Muu Suomi (koko maa - PKS)	605	740	740	952	952	952
Koko maa, vuokra-as.	684	856	856	1106	1106	1106
Yhteensä (alueen sisäinen joukko liikenne)						
Helsinki	1759	2647	3116	3625	3934	4312
Pääkaupunkiseutu	1733	2599	3068	3561	3870	4247
Yli 100 000 asukasta	1561	2404	2873	3316	3625	4002
Muu Suomi	1442	2211	2680	3087	3396	3773
Koko maa keskim.	1521	2327	2796	3241	3550	3927

Kuva 6: Viitebudjetit lapsiperheille vuonna 2018, e/kk/kotitalous (Lehtinen & Aalto, Mitä eläminen maksaa - Kohtuullisen minimin viitebudjetin päivitys vuodelle 2018, 2018).

Suomalainen mies saa keskimäärin toisen lapsensa noin 34–35 vuoden iässä. Tämä perustuu siihen, että ensimmäinen lapsi syntyy yleensä miehille hieman yli 31 vuoden iässä ja toisen lapsen saaminen tapahtuu yleensä muutaman vuoden sisällä ensimmäisestä (OpenAI 2024). Oletetaan, että esimerkkihenkilö saa toisen lapsensa 35-vuotiaana. Kuvan 6 viitebudjeteista ei löydy esimerkkiä kotitaloudelle, jossa on vain yksi lapsi, joten lasketaan viitebudjetti esimerkkihenkilölle ikävuosille 32-35 käyttämällä hyödyksi viitebudjettia ”Lapsiperhe, kaksi lasta”. Oletetaan, että molemmat lapset ovat yhtä suuri kuluerä kotitaloudelle. Yli 100 000 asukkaan kaupungissa pääkaupunkiseudun ulkopuolella asuva kahden lapsen lapsiperhe tarvitsee viitebudjetin mukaan 3316 euroa elämiseen kuussa. Aikaisemmin selvitimme, että viitebudjetti kotitaloudelle, jossa asuu kaksi yli 50-vuotiasta työssäkäyvää ihmistä on 2123 euroa. Tällöin kaksi lasta on kasvattanut budjettia 1193 euroa.

$$3316 \text{ €} - 2123 \text{ €} = 1193 \text{ €}$$

Jos oletetaan, että molemmat lapset ovat yhtä suuri kuluerä kotitaloudelle, voidaan laskea, että yksi lapsi kasvattaa kotitalouden budjettia 596,5 eurolla.

$$\frac{1193 \text{ €}}{2} = 596,5 \text{ €}$$

Tällöin yksi lapsi kasvattaa esimerkkihenkilön budjettia 298,25 euroa.

$$\frac{596,5 \text{ €}}{2} = 298,25 \text{ €}$$

Nyt voidaan laskea viitebudjetit esimerkkihenkilön eri elämänvaiheisiin sijoittamisen aloittamisesta 25-vuotiaana siihen saakka kunnes taloudellinen riippumattomuus on saavutettu 50-vuotiaana.

Viitebudjetti ikävuosille 25-32 (ei lapsia, laskettu jo aikaisemmin:

1061,5 euroa

Viitebudjetti ikävuosille 32-35 (1 lapsi): 1359,75 €

$$1061,5 \text{ €} + 298,25 \text{ €} = 1359,75 \text{ €}$$

Viitebudjetti ikävuosille 35-50 (2 lasta): 1658 €

$$1359,75 \text{ €} + 298,25 \text{ €} = 1658 \text{ €}$$

Lasketaan painotetun keskiarvon avulla vielä viitebudjetti koko sijoitusajalle.

$$1061,5 \times \left(\frac{7}{25}\right) + 1359,75 \times \left(\frac{3}{25}\right) \text{ €} + 1658 \times \left(\frac{15}{25}\right) = 1455,19 \text{ €}$$

5.4 Kuukausisijoitussumma

Tutkimuksessa on aikaisemmin laskettu esimerkkihenkilön keskimääräinen nettopalkka ja kulutusmenot 25 vuoden ajalle. Nettopalkaksi saatiin 2400 euroa kuukaudessa ja kulutusmenoiksi 1455,19 euroa kuukaudessa. Vähentämällä nettopalkasta kuukausittaiset kulutusmenot, saadaan laskettua esimerkkihenkilön säästöprosentti ja sijoituksiin menevä osuus käytettävissä olevista tuloista. Tutkimuksessa oletetaan, että esimerkkihenkilö sijoittaa kaiken säästöön jäävän varallisuuden sijoitussuunnitelman mukaisesti.

$$2400 \text{ €} - 1455,19 \text{ €} = 944,81 \text{ €}$$

Esimerkkihenkilön kuukausittainen sijoitussumma on siis 944,81 €. Jakamalla tämä käytettävissä olevilla tuloilla eli nettopalkalla, saadaan esimerkkihenkilön säästämisasteeksi 39,4 %. Säästämisasteen realistisuutta tarkastellaan tutkimuksen lopuksi pohdintaosiossa.

$$\frac{944,81 \text{ €}}{2400 \text{ €}} = 0,394 = 39,4 \%$$

5.5 Tarvittavan kuukausittaisen osinkotuoton määrittäminen

Tutkimuksessa on jo aikaisemmin määritetty viitebudjetti esimerkkihenkilölle ikävuosille 25-50. Lasketaan seuraavaksi se summa, jonka esimerkkihenkilö tarvitsee kuukausittaisena passiivisena tulona osingoista 50-vuotiaana saavuttaakseen taloudellisen riippumattomuuden tämän tutkimuksen määritelmän mukaisesti. Käytetään hyväksi jo aikaisemmin tarkasteltua Helsingin Yliopiston kuluttajatutkimuskeskuksen tekemää tutkimusta viitebudjeteista eri elämäntilanteisiin. Käytetään kuvan 6 taulukosta kohtaa ”Teiniperhe, kaksi lasta” ja oletetaan esimerkkihenkilön asuvan perheensä kanssa edelleen taulukosta löytyvästä ”yli 100 000 asukkaan” kaupungissa. Tällöin viitebudjetiksi saadaan 3625 € / kotitalous eli esimerkkihenkilön viitebudjetiksi saadaan 1812,5 €.

$$\frac{3625 \text{ €}}{2} = 1812,5 \text{ €}$$

1812,5 euroa on siis se summa, jonka esimerkkihenkilö tarvitsee kuukausittaisena osinkotulona sijoituksistaan 25-vuoden sijoittamisen jälkeen saavuttaakseen taloudellisen riippumattomuuden tämän tutkimuksen määritelmän mukaisesti.

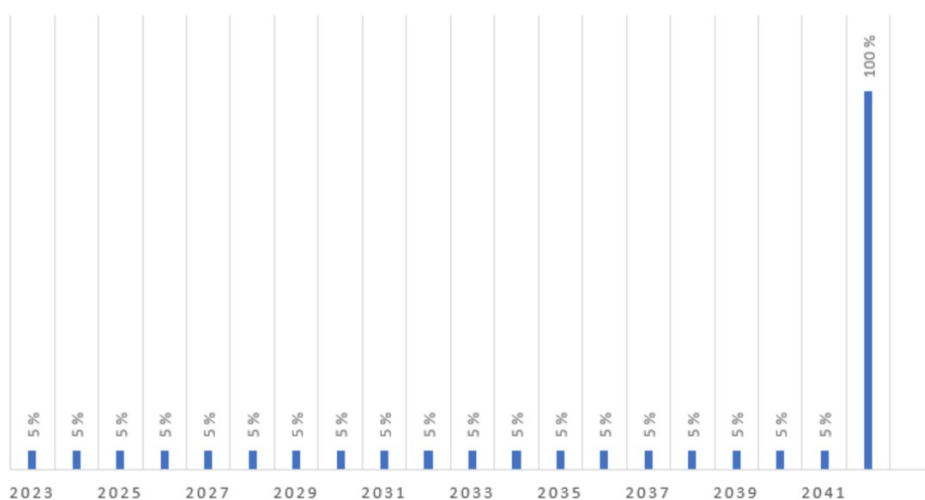
6 Sijoitussuunnitelma

Tutkimuksessa on nyt selvitetty esimerkkihenkilön kuukausittainen sijoitussumma. Seuraavaksi tarkastellaan, millaisiin osakkeisiin tämä summa sijoitetaan 25-vuoden ajanjaksolla, jotta ajanjakson päätyttyä esimerkkihenkilön osingoista saatavalla passiivisilla tuloilla on mahdollista saavuttaa taloudellinen riippumattomuus.

Yrityksen on kyettävä tuottamaan tasaisesti kasvavaa kassavirtaa, jotta yrityksen on mahdollista säilyttää osingonmaksukykynsä ja kasvattaa osinkoja tasaisesti vuodesta toiseen. Parhaimpia sijoituskohteita osinkosijoittamisessa ovatkin laatuyhtiöt, jotka pystyvät kasvattamaan maksamaansa osakekohtaista osinkosummaa pitkällä aikavälillä. Tärkeäksi tunnusluvuksi tällaisia yrityksiä etsiessä nouseekin tuleva osinkotuotto %. (Nordnet n.d)

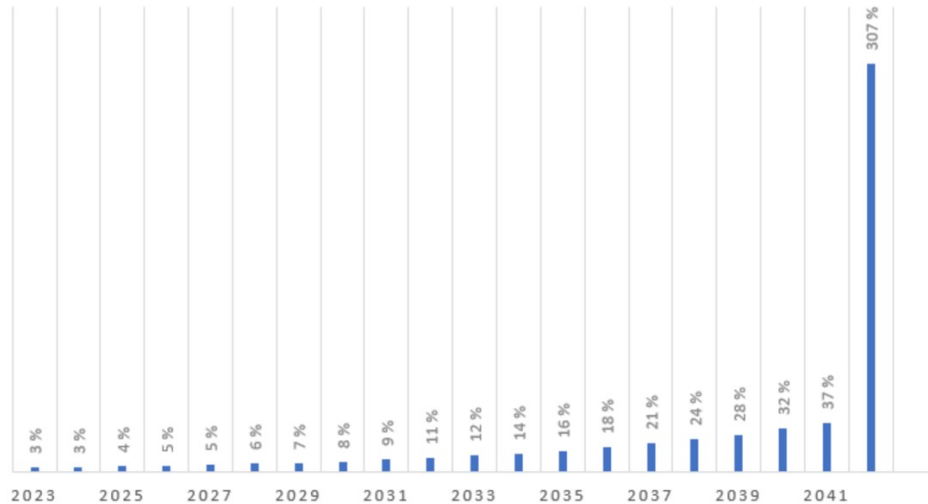
$$\text{Tuleva osinkotuotto \%} = \text{osinkotuotto \%} + \text{osinkojen kasvu \%}$$

Tarkastellaan Sijoittaja.fi-sivustolle tehtyä artikkelia korkean osinkotuoton ja osingon kasvun vaikutuksista sijoituksen kannattavuuteen 20 vuoden ajanjaksolla. Tarkastellaan tällä ajanjaksolla kahta erilaista skenaariota; ensimmäisessä sijoitetaan osinko-osakkeeseen, joka tarjoaa 5 % osinkotuottoa, mutta osinko ei kasva.

Kuva 7: Osinkotuotto 5 %, ei kasvua (Sijoittaja.fi 2024).

Kuvan 7 kuvaajasta huomataan, että vaikka 5 % osinkotuotto on hyvä, menee sijoittajalla 20 vuotta tienata sijoittamansa summa takaisin osinkojen muodossa. Tarkastellaan seuraavaksi tilannetta, jossa sijoitetaan 3 % osinkotuottoa tarjoavaan osakkeeseen, jonka vuotuinen osingonkasvuprosentti on 15.

Kuva 8: Osinkotuotto 3 %, 15 % vuotuinen kasvu (Sijoittaja.fi 2024).

Kuvan 8 kuvaajasta huomataan, että 15 % vuotuisella osingon kasvulla sijoitus on yli kolminkertaistunut 20-vuodessa. Korkea korolle-ilmion myötä osingot kasvavat voimakkaasti ja huomataan, että jo neljäntenä vuotena tämän osinkoaan kasvattavan osakkeen osinkotuotto on noussut korkeammaksi kuin ensimmäisen esimerkin osakkeen osinkotuotto.

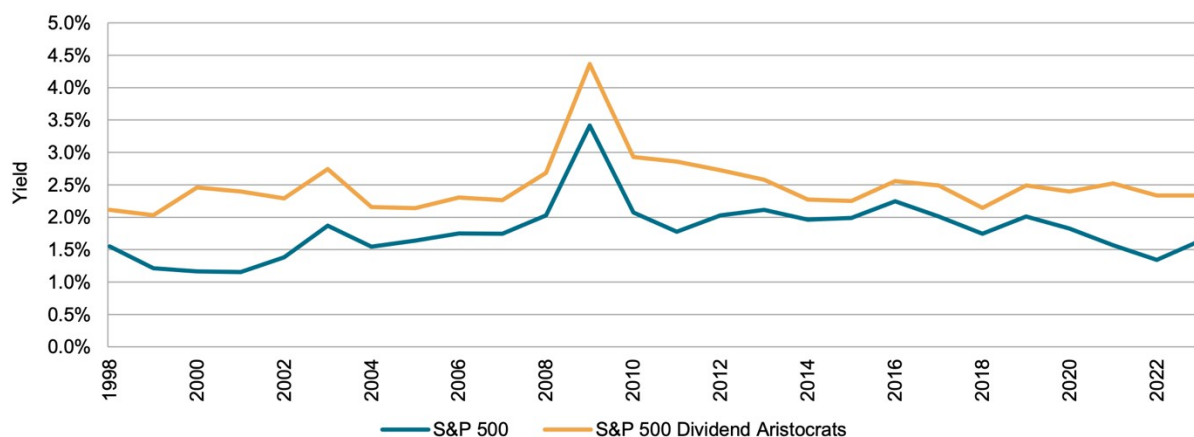
Esimerkeistä voidaankin päätellä, että osinkojaan jatkuvasti kasvatta yritys on pidemmällä aikavälillä tuottoisampi sijoitus kuin osinko-osake, joka tarjoaa aluksi korkeampaa osinkotuottoa, mutta pitää osingon ennallaan joka vuosi. Mitä pienempi on osinkotuotto sitä suurempi täytyy siis olla osingon kasvun.

6.1 Osinkoaristokraattien tarkastelu

Edellisen esimerkin havainnollistamana sijoittajan kannattaakin etsiä portfolioonsa vakaita ja kasvavia yrityksiä, jotka pystyvät kasvattamaan osinkoaan vuosi toisensa jälkeen. Siirrytään seuraavaksi tarkastelemaan

tarkemmin osinkoaristokraatteja. Osinkoaristokraateilla tarkoitetaan julkisesti noteerattuja S&P 500 -indeksin yhtiöitä, jotka ovat korottaneet osinkoaan joka vuosi vähintään 25 vuoden ajan. (Mandatum Trader 2022). S&P 500-indeksi on yksi tunnetuimmista pörssi-indekseistä maailmassa ja se koostuu 500:sta suuresta yhdysvaltalaisyriyksestä. Listalle pääsemiseen vaaditaan sitä, että yrityksen osake noteerataan jossakin merkittävässä yhdysvaltalaisessa pörssissä kuten Nasdaqissa. (Nordnet n.d.)

Tarkastellaan S&P Global- sivuston tekemää tutkimusta, jossa vertaillaan S&P 500-indeksissä olevia osinkoaristokraateiksi luokiteltuja yrityksiä muihin S&P 500-indeksissä oleviin yrityksiin. Tutkimuksessa käytetään S&P 500 Osinkoaristokraatit-indeksiä (S&P 500 Divident Aristocrats), joka mittaa niiden S&P 500 -indeksiin kuuluvien yritysten suoriutumista, jotka ovat kasvattaneet osinkojaan vähintään 25 peräkkäisen vuoden ajan. Vuonna 2023 S&P Globalin tekemän tutkimuksen aikaan osinkoaristokraatteja sisältävään indeksiin kuului 66 yritystä kymmenellä eri sektorilla.

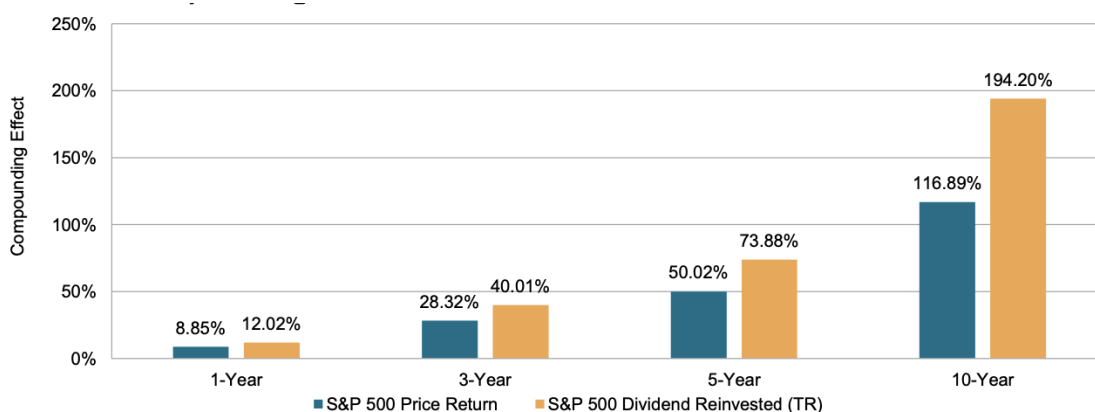

Kuva 9: S&P 500 Divident Aristocrats -indeksin historiallinen tuotto verrattuna S&P 500 -indeksiin (S&P Global 2023).

Kuvassa 9 vertaillaan S&P Divident Aristocrats- indeksin tuottoa verrattuna S&P-indeksiin 26 vuoden ajanjaksolla vuoden 1998 tammikuusta vuoden 2022 tammikuuhun. Kuvaajasta huomataan, että S&P 500 Osinkoaristokraatit-indeksi on jatkuvasti tarjonnut korkeampia tuottoja kuin vertailuindeksinsä S&P 500. Tuotot ovat yleensä olleet 2,0–2,9 % välillä. Osinkoaristokraatteja sisältävän

indeksin keskimääräinen tuotto oli 2,5 %, kun taas S&P 500:n vastaava luku oli 1,8 %. Kyky nostaa osinkoja vuodesta toiseen ei ole siis tullut alhaisemman tuoton kustannuksella. (S&P Global 2023.) Ottaen huomioon, että maailman tunnetuin sijoittaja Warren Buffett on sanonut S&P 500-indeksin omistamisen olevan paras sijoitusstrategia useimmille (Nordnet n.d), on indeksin osinkoaristokraatteihin sijoittaminen historiallisten tuottojen valossa varteenotettava vaihtoehto.

Tutkimuksen sijoitusstrategiaan kuuluu keskeisenä osana saatujen osinkojen sijoittaminen uusiin osakkeisiin (DRIP), jolloin korkoa korolle-ilmiotä hyödyntämällä voidaan osingot uudelleensijoittamalla luoda niin sanottu lumipalloeefekti. Tarkastellaan uudelleen S&P Global-sivuston tekemää vertailua S&P 500 osinkoaristokraateista.

Kuva 10: Korkoa korolle-efekti (S&P Global 2023).

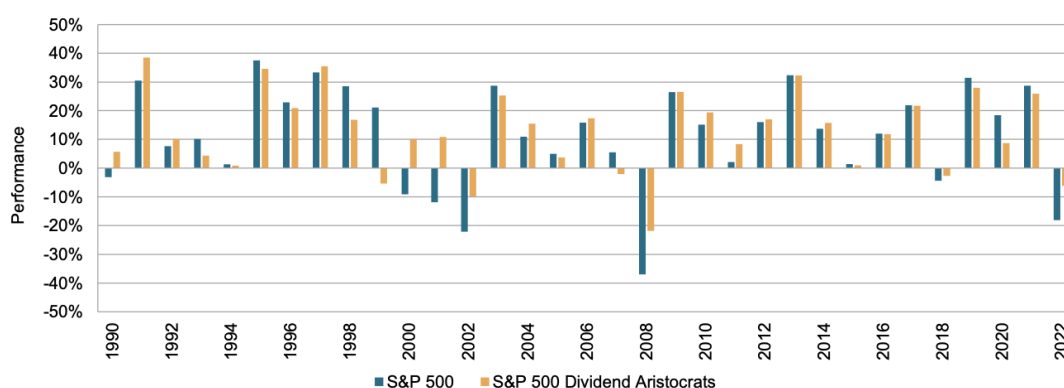
Kuvassa 10 on vertailtu korkoa korolle-ilmion vaikutusta S&P-indeksin tuottoihin eripituisilla ajanjaksoilla. Esitetyt luvut ovat keskiarvoja jokaiselle jatkuvalla ajanjaksolle, jotka perustuvat kuukausittaiseen dataan yli 50-vuoden ajanjaksolle loppuen 31.heinäkuuta 2023. Kuviosta voidaan havaita, että korkoa korolle-ilmion voimakkuus kasvaa sijoitusajan pidentyessä, mikä osoittaa, että niiden välillä on positiivista korrelaatiota. Osinkojen uudelleensijoittamisesta saatava hyöty siis kasvaa sijoitusajan pidentyessä. 10 vuoden ajanjaksolla

kurssituoton ja kokonaistuoton välinen ero S&P 500-indeksin jokaisen 10-vuoden ajanjakson aikana oli keskimäärin noin 70 %.

Pitkällä aikavälillä S&P 500 Osinkoaristokraatit- indeksi on tuottanut paremmin kuin S&P 500 alhaisemmalla volatiliiteetilla, mikä näkyy korkeampana riskikorjattuna tuottona. Kuvassa 11 verrataan S&P 500 Osinko aristokraatit- indeksin tuotto-ominaisuuksia S&P 500:n tuotto-ominaisuuksiin. Kuvassa 12 esitetään taas S&P 500 Osinkoaristokraatit- indeksiin kuuluvien osakeyhtiöiden historiallinen vuotuinen kehitys verrattuna S&P 500-indeksiin.

Period	Outperformance (%)
All Months	52.36
Up Months	43.61
Down Months	69.34

Kuva 11: Keskimääräinen suorituskyky S&P 500:een verrattuna (S&P Global 2023).

Kuva 12: Historiallinen vuosittainen tulos (S&P Global 2023).

S&P 500:n osinkoaristokraattien kyky tarjota suojaa kurssivaihteluilta näkyy nousu- ja laskusuojaussuhteissa. S&P 500 Osinkoaristokraatit-indeksi on tuottanut paremmin kuin S&P 500 69,34 prosenttia ajasta laskukuukausina (laskukuukausiksi lasketaan kuukaudet, jolloin S&P 500:n tuotto oli negatiivinen) ja 43,61 prosenttia ajasta nousukuukausina (nousukuukausiksi lasketaan kuukaudet, jolloin S&P 500:n tuotto oli positiivinen).

Sen lisäksi, että osingot ovat vaikuttaneet merkittävästi kokonaistuottoon, ne ovat myös tarjonneet puskuria laskusuhdanteiden aikana. S&P 500 Osinkoaristokraatit -indeksi on historiallisesti tuottanut enemmän kuin large -cap yhtiöiden osakemarkkinat ja on tehnyt sen vielä pienemmällä volatilitteetilla. Large-cap yhtiöiksi kutsutaan yhtiöitä, joiden markkina-arvo on yli 10 miljardia dollaria.

Ymmärtääkseen S&P 500 Osinkoaristokraatit-indeksin ylituottojen taustalla olevia tuottotekijöitä suhteessa sen vertailuindeksiin, S&P Global teki vielä omistukseen perustuvan attribuutioanalyysin (kuva 13) käyttäen 19,5 vuoden ajanjaksoa tammikuusta 2004 vuoden 2023 heinäkuuhun. Attribuutioanalyysissä eritellään tyypillisesti strategian tuoton lähteet kolmeen komponenttiin: allokaatiovaikutukseen, valintavaikutukseen ja interaktiovaikutukseen. Allokaatiovaikutuksella tarkoitetaan sitä osaa strategian ylituotosta, joka johtuu arvopapereiden yli- tai alipainotuksesta tietyssä ryhmässä (kuten maiden tai sektoreiden välisesti) suhteessa vertailuindeksiin. Valintavaikutus taas on se osa strategian ylituotosta, joka johtuu eri arvopapereiden valitsimisesta eri ryhmissä verrattessa vertailuindeksiin. Interaktiovaikutus on taas se osuus strategian ylituotosta, joka muodostuu allokaatiovaikutuksen ja valintavaikutuksen yhdistämisestä.

Year	Allocation (%)	Selection + Interaction (%)	Total (%)
2004	0.02	4.57	4.58
2005	-1.74	0.55	-1.19
2006	0.67	0.94	1.61
2007	-4.99	-3.07	-8.06
2008	-0.95	16.63	15.67
2009	2.21	-2.22	-0.02
2010	2.60	1.64	4.24
2011	0.99	5.22	6.21
2012	1.15	-0.21	0.94
2013	0.65	-0.84	-0.19
2014	-0.22	2.52	2.30
2015	0.12	-0.55	-0.43
2016	-1.32	1.18	-0.14
2017	-1.99	1.89	-0.10
2018	-3.04	5.05	1.65
2019	-3.54	0.03	-3.51
2020	-6.76	-2.96	-9.72
2021	-2.75	0.03	-2.72
2022	9.92	1.99	11.91
2023	-11.23	-0.73	-11.96
Average	-1.01	1.58	0.55

Kuva 13: Attribuutioanalyysi (S&P Global 2023).

Analyysistä selvisi, että S&P 500 Osinkoaristokraatit-indeksi ylittää vertailuindeksinsä S&P 500:n keskimääräisen tuoton keskimäärin 0,55 % vuodessa. Valtaosa paremmasta suoriutumisesta (1,58 %) oli seurausta arvopaperivalikoimasta. Attribuutioanalyysin tulokset vahvistivat sen, että suuri osa S&P 500 Osinkoaristokraatit- indeksin ylituotoista verrattaessa viiteindeksiin, on peräisin arvopapereiden valinnasta. Tämä osoittaa indeksin perusominaisuuksien olevan tärkein tuottoa ohjaava tekijä.

7 Tulosten laskeminen

Aikaisemmassa kappaleessa käytiin läpi S&P 500-indeksiin kuuluvien osinkoaristokraateiksi kutsuttujen yhtiöiden suoriutumista suhteessa S&P 500-indeksiin yleisesti. Lopputulokseksi saatiin, että osinkoaristokraatit ovat pärjänneet keskivertoa paremmin.

Näiden tulosten perusteella oletetaan esimerkkihenkilön sijoittavan varansa 25 vuoden ajan pelkästään S&P 500-indeksissä oleviin osinkoaristokraateiksi luokiteltuihin yrityksiin. Käytetään Divident Athlete- sivuston laatimaa osinkolaskin-sovellusta, jonka avulla voidaan kysytyt arvot täyttämällä laskea sijoitukselle vuosittainen osinkotulo ja sijoitusten loppusumma. Tulosten laskemiseksi tarvitsee selvittää S&P 500 osinkoaristokraattien keskimääräinen vuotuinen osinkotuotto, osingonkasvuprosentti, osakkeen kasvuvauhti, vuotuinen sijoitussumma, osinkoveroprosentti ja sijoitusvuosien määrä.

Sijoitusvuosien määrä on tutkimuksessa määritetty ja se on 25. Tutkimuksessa on myös aikaisemmin selvitetty kuukausittainen sijoitussumma, joka on 944,81 €.

Vuotuisesti sijoitussummaksi saadaan 11 337, 72 €

Osinkoveroprosentti on Suomessa pääomatulona verotettavista osinkotuloista 30 prosenttia, jos esimerkkihenkilön osingon ja muiden verotettavien pääomatulojen yhteismäärä verovuonna on alle 30 000 euroa.

S&P 500 osinkoaristokraattien vuotuinen osingonkasvuprosentti on 8 % vuodesta 2006 lähtien (ProShares 2024). Vuotuinen osinkotuotto on taas vuosien 2020 ja 2024 välillä vaihdellut 2,22 % ja 2,74 % välillä. (JustETF 2024). Vuotuisesti keskiarvoksi saadaan 2,37 %.

$$\frac{2,43\% + 2,22\% + 2,23\% + 2,74\% + 2,25\%}{5} = 2,37\%$$

Tämä luku on myös linjassa Gurufocus-sivuston (2024) tarjoamien tietojen kanssa S&P 500-indeksin osinkotuottojen kanssa yleisesti. Sivuston datan

mukaan S&P 500:n osinkotuotto oli 30.10.2024 1,238 %. Sivuston tietojen mukaan historiallisesti S&P 500:n osinkotuotto on ollut korkeimmillaan 6,659 % ja alhaisimmillaan 1,083 %. Mediaaniarvo on 2,892 % ja osinkotuotot vaihtelevat tyypillisesti 1,5 %- 2,04 % välillä.

Viimeisenä tietona tarkastellaan S&P 500 Osinkoaristokraatit – indeksiin kuuluvien yritysten osakekurssin arvonnousua ilman osinkoja. S&P 500 -osinkoaristokraattien keskimääräinen osakekurssin nousu vaihtelee vuosittain, mutta historiallisesti se on ollut noin 10 % vuodessa mukaan lukien sekä osakekurssin nousu että osingot (kokonaistuotto). Jos tarkastellaan vain osakekurssin arvonnousua ilman osinkoja, vuotuinen kasvu on tyypillisesti ollut noin 7–8 % pitkällä aikavälillä. (OpenAI 2024.) Määritetään osakekurssin vuotuiseksi kasvuvauhdiksi S&P 500 Osinkoaristokraateilla 7,5 %. Tämä luku on myös linjassa S&P 500-indeksin kanssa yleisesti. TradeThatSwing-sivuston mukaan S&P 500:n keskimääräinen vuosituotto on 10,733 % viimeisten 30 vuoden aikana päättyen heinäkuuhun 2024. Tässä oletetaan, että osingot sijoitetaan uudelleen.

Sijoitetaan määritetyt arvot Divident Athlete-sivuston osinkolaskin sovellukseen.

Starting Principal:	Annual Dividend Yield:
\$ 0	2.4 %
Taxable Account:	Dividend Tax Rate:
☒ Yes ☐ No	30.0 %
Expected Annual Dividend Increase:	Dividend Payment Frequency:
8.0 % (per year)	Quarterly
Annual Contribution:	Expected Annual Share Price Appreciation:
\$ 11,337	7.5 % (per year)
DRIP:	Years Invested:
☒ Yes ☐ No	25 years

Kohtaan "divident payment frequency" valitaan neljännesvuosittain ja kohtaan "DRIP" valitaan kyllä, sillä osingot halutaan sijoittaa uudestaan. Aloitussumma

on 0 euroa ja loput laskimessa kysytyistä arvoista on jo määritetty tutkimuksessa aikaisemmin. Osa arvoista on pyöristetty lähimpään arvoon, jonka laskin hyväksyy.

Year	Principal	Annual Dividend	Yield	Yield On Cost	After DRIP Value	Principal Increase	Annual Contribution	Cumulative Dividends	Total Contribution
1	\$0.00	\$0.00	2.40%	0.00%	\$0.00	\$0.00	\$11,337.00	\$0.00	\$0.00
2	\$11,337.00	\$274.55	2.40%	2.42%	\$11,529.18	\$850.27	\$11,337.00	\$274.55	\$11,337.00
3	\$23,716.46	\$574.34	2.40%	2.53%	\$24,118.49	\$1,778.73	\$11,337.00	\$848.88	\$22,674.00
4	\$37,234.23	\$901.70	2.40%	2.65%	\$37,865.42	\$2,792.57	\$11,337.00	\$1,750.58	\$34,011.00
5	\$51,994.98	\$1,259.16	2.40%	2.78%	\$52,876.39	\$3,899.62	\$11,337.00	\$3,009.74	\$45,348.00
6	\$68,113.02	\$1,649.48	2.40%	2.91%	\$69,267.65	\$5,108.48	\$11,337.00	\$4,659.22	\$56,685.00
7	\$85,713.13	\$2,075.70	2.40%	3.05%	\$87,166.12	\$6,428.48	\$11,337.00	\$6,734.92	\$68,022.00
8	\$104,931.61	\$2,541.11	2.40%	3.20%	\$106,710.39	\$7,869.87	\$11,337.00	\$9,276.04	\$79,359.00
9	\$125,917.26	\$3,049.32	2.40%	3.36%	\$128,051.78	\$9,443.79	\$11,337.00	\$12,325.36	\$90,696.00
10	\$148,832.58	\$3,604.26	2.40%	3.53%	\$151,355.56	\$11,162.44	\$11,337.00	\$15,929.62	\$102,033.00
11	\$173,855.00	\$4,210.22	2.40%	3.71%	\$176,802.16	\$13,039.13	\$11,337.00	\$20,139.84	\$113,370.00
12	\$201,178.28	\$4,871.91	2.40%	3.91%	\$204,588.62	\$15,088.37	\$11,337.00	\$25,011.75	\$124,707.00
13	\$231,013.99	\$5,594.43	2.40%	4.11%	\$234,930.09	\$17,326.05	\$11,337.00	\$30,606.18	\$136,044.00
14	\$263,593.14	\$6,383.40	2.40%	4.33%	\$268,061.52	\$19,769.49	\$11,337.00	\$36,989.58	\$147,381.00
15	\$299,168.01	\$7,244.91	2.40%	4.56%	\$304,239.45	\$22,437.60	\$11,337.00	\$44,234.49	\$158,718.00
16	\$338,014.05	\$8,185.64	2.40%	4.81%	\$343,744.00	\$25,351.05	\$11,337.00	\$52,420.14	\$170,055.00
17	\$380,432.05	\$9,212.87	2.40%	5.08%	\$386,881.06	\$28,532.40	\$11,337.00	\$61,633.01	\$181,392.00
18	\$426,750.46	\$10,334.56	2.40%	5.36%	\$433,984.65	\$32,006.28	\$11,337.00	\$71,967.57	\$192,729.00
19	\$477,327.94	\$11,559.39	2.40%	5.66%	\$485,419.51	\$35,799.60	\$11,337.00	\$83,526.95	\$204,066.00
20	\$532,556.11	\$12,896.84	2.40%	5.99%	\$541,583.89	\$39,941.71	\$11,337.00	\$96,423.79	\$215,403.00
21	\$592,862.60	\$14,357.27	2.40%	6.33%	\$602,912.69	\$44,464.70	\$11,337.00	\$110,781.06	\$226,740.00
22	\$658,714.39	\$15,952.00	2.40%	6.70%	\$669,880.79	\$49,403.58	\$11,337.00	\$126,733.06	\$238,077.00
23	\$730,621.37	\$17,693.36	2.40%	7.09%	\$743,006.72	\$54,796.60	\$11,337.00	\$144,426.42	\$249,414.00
24	\$809,140.32	\$19,594.84	2.40%	7.51%	\$822,856.71	\$60,685.52	\$11,337.00	\$164,021.26	\$260,751.00
25	\$894,879.23	\$21,671.17	2.40%	7.96%	\$910,049.05	\$67,115.94	\$11,337.00	\$185,692.43	\$272,088.00

Kuva 14: Osinkolaskuri (Divident Athlete).

Laskin antaa sijoitussalkun loppuarvoksi 25 vuoden sijoittamisen jälkeen 894879,23 euroa ja vuosittaiseksi osinkotuloksi 21671,17 euroa. Tästä saadaan kuukausittaiseksi osinkotuloksi 1805,93 euroa eli noin 1806 euroa. Aikaisemmin tutkimuksessa oltiin määritetty tarvittava kuukausittainen osinkotulo, jotta esimerkkihenkilö pystyisi kattamaan elämänsä menot pelkillä osingoista saatavilla passiivisilla tuloilla. Täksi summaksi oli määritetty 1812,5 euroa. Kuukausittainen osinkotuotto jää siis näillä arvoilla vain noin 6,5 euroa vajaaksi tavoitteesta.

8 Pohdinta

Tutkimuksen tavoitteena oli selvittää pystyykö keskimääräisillä tuloilla elävä suomalainen saavuttamaan taloudellisen riippumattomuuden osingoista saatavien passiivisten tulojen avulla 25-vuodessa sijoittamalla ylimääräiset varansa ainoastaan osinkoja maksaviin yrityksiin. Tutkimuksessa määriteltiin esimerkkihenkilön nettopalkka ja laskettiin ikävuosille 25-50 keskiverto kulutusmenot hyödyntämällä Helsingin yliopiston kuluttajatutkimuskeskuksen laatimia viitebudjetteja eri elämäntilanteisiin. Näitä hyödyntämällä määritetyt kulutusmenot vähennettiin nettopalkasta ja ylijäävä osuus meni kokonaisuudessaan sijoituksiin. Laskettiin myös se summa, joka osingoista olisi kuukaudessa saatava sijoitusajan päätyttyä, jotta taloudellinen riippumattomuus voitaisiin katsoa saavutetuksi. Seuraavaksi tutkimuksessa tarkasteltiin S&P 500-indeksissä olevia, osinkoja 25 vuotta putkeen nostaneiden yritysten, eli niin sanottujen osinkoaristokraattien suoriutumista verrattuna S&P 500-indeksiin yleisesti. Tulokseksi saatiin, että historiallisesti kyseiset yritykset ovat ylittäneet vertailuindeksin tuoton ja päätettiin esimerkkihenkilön sijoittavan ylijäävät varansa kokonaisuudessaan näihin niin kutsuttuihin osinkoaristokraatteihin. Lopuksi tutkimuksessa hyödynnettiin internetistä löytyvää osinkolaskuria, jonka avulla voidaan sen kysymät tiedot täyttämällä laskea sijoitusportfolion arvo sekä kuukausittainen osinkotulo sijoitusajan lopuksi. Sijoitettiin laskuriin arvot, jotka saatiin hyödyntämällä S&P 500 Divident Aristocrats-indeksin historiallisia keskiarvoja sekä itse tutkimuksessa määritellyjä arvoja, kuten sijoitusaikaa, joka oli tutkimuksessa määritelty 25-vuoteen.

Tutkimuksen tuloksiksi saatiin, että kuukausittainen osinkotuotto jäisi vain noin 6,5 euroa tavoitesummasta. Tavoitesummaksi oli määritelty 1812,5 euroa hyödyntäen Helsingin Yliopiston laatimia viitebudjetteja ja kuukausittaiseksi osinkotuloksi saatiin noin 1806 euroa. Näillä perusteilla voidaan siis sanoa, että keskivertosuomalaisen on mahdollista saavuttaa taloudellinen riippumattomuus 25-vuodessa sijoittamalla ylijäävät varansa osinkoja maksaviin yrityksiin. On

kuitenkin huomattava, että tutkimus on tehty perustuen eri arvoihin, joiden realistisuutta on hyvä kyseenalaistaa.

8.1 Säästämisaste

Tutkimuksessa säästämisasteeksi saatiin 39,4 %, joka on erittäin korkea verrattuna suomalaisten säästämisasteeseen keskimäärin. Tilastokeskuksen (2023) mukaan esimerkiksi Heinäkuussa 2023 suomalaisten säästämisaste oli vain noin 3,4 % ja saman vuoden alussa tammi-helmikuussa suomalaisten säästämisaste oli vajonnut negatiiviseksi ollen -1,8 % (Tilastokeskus 2023). On tärkeä huomata, että säästämisasteeseen kuuluu kaksi tekijää: käytettävissä olevat tulot ja kulutukseen menevä osuus. Tutkimuksen lopputulokseen on päästy kiinteällä kuukausisijoitussummalla 944,81 euroa. Tämä tarkoittaa sitä, että nostamalla kuukausituloja on tämä sijoitussumma yhä helpompi saada kasaan. Kuukausituloja nostamalla tämän sijoitussumman kokoon saamiseksi tarvittava säästämisaste siis laskee tulojen noustessa. Tutkimuksessa käytetyt viitebudjetit menojen arvioimiseksi ovat mielestäni jo valmiiksi sen verran alakantissa ettei kulutuksesta ole enää karsittavaksi, mikäli elämänlaadun haluaa pitää inhimillisenä.

8.2 Viitebudjetit

Kun tutkimuksessa käytettävä ajanjakso on kohtuullisen pitkä, 25 vuotta, on hankalaa määrittää koko ajanjaksolle tiettyä budjettia. Vaikka tutkimuksessa käytetyssä Helsingin yliopiston kuluttajatutkimuskeskuksen tekemässä raportissa on määritelty viitebudjetit myös lapsiperheille, ei niissä ole mielestäni huomioitu täysin lapsien aiheuttaman menoerän suuruutta. On esimerkiksi todennäköistä, että viimeistään toisen lapsen synnyttä, on kotitalouden sijoitettava suurempaan kotiin ja tilavampaan autoon. Jo näistä syntyvät kulut nostavat varmasti tutkimuksen esimerkkihenkilön budjettia yli Helsingin yliopiston kuluttajatutkimuskeskuksen laatimien viitebudjettien. Lapset tuovat

kotitaloudelle varmasti myös paljon muita odottamattomia kuluja, joita ei mielestäni ole voitu täysin ottaa huomioon budjetteja laatiessa.

8.3 Sijoitussuunnitelma

Tutkimuksen tarkoituksena oli pääasiassa selvittää onko taloudellinen riippumattomuus mahdollista annetuilla lähtötiedoilla ja tutkimuksen edetessä koko sijoitussumma päädyttiin sijoittamaan S&P 500 Osinkoaristokraatteihin. Jotta tutkimukselle saatiin jonkinlainen lopputulos, tarkasteltiin S&P 500 Divident Aristocrats-indeksin historiallisia keskimääräisiä arvoja, jotka voitiin syöttää laskuriin. Jos tavoitteena on taloudellinen riippumattomuus, on tämän saavuttamiseksi varmasti tehokkaampiakin strategioita. Järkevää olisi esimerkiksi etsiä portfolioon osinkoja maksavien yritysten lisäksi myös muutamia potentiaalisia kasvuyrityksiä, joista tuottoa saa niiden arvonnousun myötä. Sijoitussalkkua olisi hyvä myös hajauttaa enemmän ja osingoista saatavan passiivisen tulon rinnalle on hyvä harkita myös muita passiivisen tulonlähteitä.

8.4 Yhteenveto

Vaikka tutkimuksen lopputulokseksi saatiin, että taloudellinen riippumattomuus on mahdollista 25-vuodessa annetuilla lähtötiedoilla, on siihen hyvä suhtautua kriittisesti. Olennaisena ongelmana tutkimuksessa on viitebudjettien realismi. On kuitenkin huomattava, että kuukausisijoitussumma pysyy tutkimuksen ajan kiinteänä ja tuloja kasvattamalla on tämän summan kasaan saaminen kaikista realistisinta. On myös ymmärrettävä, että taloudellisen riippumattomuuden tavoittelu vaatii paljon uhrauksia ja on jokaisen oman harkinnan varaista miettiä, onko tulevaisuudessa häämöttävä vapaus palkkatyöstä näiden uhrauksien arvoinen.

Lähteet

Alma Insights 2024. Kotitalouksien säästämisaste oli nollan tuntumassa vuoden 2024 ensimmäisellä neljänneksellä. Viitattu 29.10.2024.

<https://www.almainights.fi/juridiikan-ja-talouden-utiset/kotitalouksien-saastamisaste-oli-nollan-tuntumassa-vuoden-2024-ensimmaisella-neljanneksella/>

#:~:text=Säästämisaste%20on%20kotitalouksien%20säästön%20osuus,tasolla%2C%20jolloin%20säästämisaste%20kasvoi%20hieman.

Divident Athlete n.d. Divident Calculator. Viitattu 15.11.2024

<https://dividendathlete.com/dividend-investing-calculator/>

Gurufocus 2024. S&P Divident Yield. Viitattu 12.11.2024.

https://www.gurufocus.com/economic_indicators/150/sp-500-dividend-yield

Helsingin Yliopisto 2018. Mitä eläminen maksaa? : kohtuullisen minimin viitebudjettien päivitys vuodelle 2018. Viitattu 20.10.2024.

<https://helda.helsinki.fi/items/60c524e0-b339-44e9-ab58-e8c6b7a6ef8d>

JustETF 2024. SPDR S&P US Dividend Aristocrats UCITS ETF. Viitattu 12.11.2024. [https://www.justetf.com/en/etf-profile.html?](https://www.justetf.com/en/etf-profile.html?isin=IE00B6YX5D40#overview)

[isin=IE00B6YX5D40#overview](https://www.justetf.com/en/etf-profile.html?isin=IE00B6YX5D40#overview)

Hultkranz, J & Masalin, B. 2007. Elämäsi rahat Joka kodin talousopas. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Nemo.

Leppiniemi, J.2002. Pörssikurssi. Helsinki: Werner Söderström Osakeyhtiö.

Lindström, K. 2007. Vaurastu arvo-osakkeilla. Helsinki. Talentum.

Lindström, K & Lindström, T. 2011. Onnistu osakemarkkinoilla. Helsinki: Talentum.

Nordnet n.d. Osinkosijoittaminen. Viitattu 3.11.2024.

<https://www.nordnet.fi/fi/opi-uutta/koulu/osakkeet/osinkosijoittaminen>

Oksaharju, J. 2012. Hyvästä yhtiöstä hyvään sijoitukseen. Vantaa: Hansaprint Oy.

Oksaharju, J. 2013. Hajauta tai hajoa. Vantaa: Hansaprint Oy.

Parviainen, A & Järvinen, J. 2012. Sijoittamalla miljonääriksi. Helsinki: Talentum.

Pesonen, M. 2012. Sijoituspökkari. Jyväskylä: Docendo.

Proshares 2024. Get to Know: The New S&P 500 Divident Aristcrats. Viitattu 12.11.2024. <https://www.proshares.com/browse-all-insights/insights/get-to-know-the-new-sp-500-dividend-aristocrats>

Puttonen, V. 2001. Sijoituskirja. Helsinki: Werner Söderström Osakeyhtiö.

S&P Global 2023. S&P 500 Divident Aristocrats: The Importance of Stable Dividend Income. Viitattu 05.11.2024
<https://www.spglobal.com/spdji/en/documents/research/research-sp500-dividend-aristocrats.pdf>

Tilastokeskus 2023. Alle 65-vuotiaiden lapsettomien parien kulutusmenot suurimmat vuonna 2022. Viitattu 01.11.2024.

<https://stat.fi/julkaisu/cl8mrlcn2z9uh0dut08bwq5qf>

Tilastokeskus 2023. Kotitalouksien säästämisaste oli negatiivinen vuoden 2023 ensimmäisellä neljänneksellä. Viitattu 08.11.2024. <https://stat.fi/julkaisu/cl8lolkttyl00dukk78hobvs>

Tilastokeskus 2023. Kotitalouksien säästämisaste oli positiivinen vuoden 2023 kolmannella neljänneksellä. Viitattu 06.11.2024

<https://stat.fi/julkaisu/cl8lop2zncry10dutaxjftbu7#>

Tilastokeskus 2023. Taloudellinen huoltosuhde oli 130 vuonna 2022. Viitattu 29.09.2024. <https://stat.fi/julkaisu/cl819wmxb5uis0dvxyu3my5ad>

Tilastokeskus 2024. Isät tilastoissa 2024. Viitattu

05.11.2024. <https://stat.fi/tup/poimintoja-tilastovuodesta/isat-tilastoissa.html>

Tilastokeskus 2024. Kulutusmenot kasvaneet vanhimpien ja laskeneet nuorimpien ikäluokkien kotitalouksissa 2012-2022. Viitattu 10.11.2024.

<https://stat.fi/julkaisu/cln0fihydojms0cut4vyr99xo>

Tilastokeskus 2024. Palkka- ja palkkiotulojen mediaani 3160 euroa tammikuussa 2024. Viitattu 03.11.2024.

https://stat.fi/tup/kokeelliset-tilastot/tulorekisterin_palkat_ja_palkkiot/2024-03-08/index.html

Tilastokeskus 2024. Palkka- ja palkkiotulojen mediaani 3215 euroa joulukuussa 2023. Viitattu 12.11.2024.

https://stat.fi/tup/kokeelliset-tilastot/tulorekisterin_palkat_ja_palkkiot/2024-02-08/index.html